

מ"י 64986/05/17 - מדינת ישראל נגד אלי ביטון

בית משפט השלום בקריית גת

30 מאי 2017

מ"י 64986-05-17 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני כב' השופט אור אדם, סגן נשיאה
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: אלי ביטון

נוכחים:

ב"כ המבקשת מר יצחק מויאל

המשיב - בעצמו (הובא באמצעות שב"ס) וב"כ עו"ד נס בן נתן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב ל - 3 ימים לפי סעיף 17 (ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "החוק"), שמייחסת למשיב חשד בביצוע עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.
2. אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימות ראיות המקימות חשד סביר.
3. מדובר במשיב אשר נתפס נוהג ללא רישיון ברכב חשמלי, כאשר רק לפני 4 חודשים הוא הורשע בהעדרו בגין עבירה דומה ופתוחים לו גם תיקים נוספים דומים. בעברו הורשע גם בעבירה של סיכון חיי אדם.

בנסיבות אלה, בהחלט ניתן לטעון כי קיימת גם עילת מעצר.

4. המבקשת הגישה הצהרת תובע בהתאם להוראות סעיף 17 (ד) וביקשה להאריך מעצרו של המשיב עד ליום חמישי, אז אמורים להגיש כנגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.
5. ההלכה הפסוקה קובעת כי בדרך כלל כאשר מוגשת הצהרת תובע על בית המשפט להעתר לבקשה, שכן יש לסמוך על שיקול דעתו של תובע שעבר על חומר חקירה ודרך המלך לבחינת חלופות הינה במסגרת הבקשה לפי סעיף 21 לחוק.
- יחד עם זאת, שומה על בית המשפט תמיד לבחון אם ניתן כבר עתה, למרות הכלל האמור, להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר שחומרת פגיעתה בחירותו פחותה ממעצר ממש.
6. בענייננו, יש ממש בטענת הסניגור כי ישנם שני גורמים מקלים: ראשית, העובדה שמדובר ברכב חשמלי שמהירותו נמוכה ושנית, העובדה העבירות המיוחסות למשיב בסופו של יום הן רק עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.
- למעשה, אלמלא עברו ניתן היה לומר כי לא קמה עילת מעצר של מסוכנות. רק לנוכח העבר קמה עילת מעצר, אולם בנסיבות הענין היא בעלת משקל נמוך יחסית, כך שניתן לאין אותה לטעמי על ידי חלופת מעצר.
7. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:
- א. המשיב יתיצב לכל חקירה ולכל הליך משפטי על פי דרישה.
- ב. המשיב ישהה במעצר בית מלא ברח' הרב קוק 25/15, אשדוד, בפקוח מתמיד של אחד משני הערבים דודו דוד סויסה ת.ז. 027091982, טלפון: 050-2472550 או אשתו לינדה ביטון ת.ז. 035975390 טלפון: 054-6012789, וזאת עד ליום 4.6.17 בשעה 10:00 או עד הגשת כתב האישום והדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, לפי המוקדם.
- ג. המשיב יתיתיצב בבית משפט השלום באשדוד לשם הגשת כתב האישום כנגדו ביום 1.6.17 בשעה 09:00 בלווית אחד מן הערבים, אלא אם יקבל הודעה מתביעות תעבורה כי כתב האישום יוגש רק ביום ראשון.
- ד. המשיב לא ינהג בכל כלי רכב עד למתן החלטה בבקשה למעצרו עד תום ההליכים.
- ה. להבטחת תנאי השחרור תחתם התחייבות עצמית על סך של 10,000 ₪.

ו. להבטחת תנאי השחרור יחתמו שני הערבים המפורטים לעיל ערבות צד ג' בסך של 5,000 ₪.

ז. להבטחת תנאי השחרור יופקד ערבון במזומן בסך של 1,200 ₪.

זכות ערר כדין.

ניתנה והודעה היום ה' סיוון תשע"ז, 30/05/2017 במעמד הנוכחים.

אור אדם , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתיק זה הוגשה הצהרת תובע ולאחר שמיעת הצדדים ושמיעת החלופה הורה בית המשפט על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

עם מתן ההחלטה ביקש נציג המבקשת לעכב את ביצוע ההחלטה על מנת לאפשר הגשת ערר.

ההלכה הפסוקה קובעת כי בדרך כלל כאשר מתבקש עיכוב ביצוע לשם הגשת ערר, שומה להעתר לבקשה על מנת לאפשר לערכאת הערר לבחון את ההחלטה ללא שינוי נסיבות.

עם זאת, במקרים חריגים ויוצאי דופן רשאי בית המשפט לדחות בקשה לעיכוב ביצוע.

בעניננו, מדובר היום בערב חג שבועות, כשהשעה כעת 14:00, כאשר כל הבקשה של המבקשת הייתה למעצר עד ליום חמישי לאחר החג.

בנסיבות אלה, היעדרות לבקשה לעיכוב ביצוע למעשה מאיינת לחלוטין את ההחלטה שניתנה.

בנוסף לכך, גם טיב העבירות המיוחסות למשיב בהתאם להצהרת התובע אינן עד כדי כך חמורות, וזאת למרות שכפי שציינתי קיימת עילת מעצר, אולם בנסיבות הענין היא בעלת משקל נמוך.

בהתחשב במכלול השיקולים הללו, לא מצאתי לנכון להורות על עיכוב ביצוע של ההחלטה ועם מילוי כל התנאים יוכל המשיב להשתחרר.

כמובן שבית המשפט שידון בבקשה למעצר עד תום ההליכים יוכל לשקול מחדש את הדברים ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים או לקביעת כל תנאי אחר.

ניתנה והודעה היום ה' סיוון תשע"ז, 30/05/2017 במעמד הנוכחים.

אור אדם , סגן נשיאה

הוקלד על ידי אביבה עטיה